

The use of the Locator® system at complete and partial implant overdentures

H. Goussias¹, M. Bei², A. Salia²

The prosthetic rehabilitation of the mandible is a very challenging clinical task, due to the fact that chronic edentulism strongly affects the residual ridge. According to the Mac Gill consensus(2002) , the use of an implant overdenture is considered nowadays to be the first therapeutic choice.

Especially, in cases of extensive bone resorption, the use of two implants in the mandible is the minimal surgical intervention with significant advantages in the overdentures' retention. The development of prosthetic implant parts has given more alternatives in many prosthetic problems.

The main problem is the difficulty of using retentive parts in implants that are not placed parallel as well as the reduced prosthetic space. Locator retentive parts solve effectively these problems allowing implant angulation and provide increased retention without the need of excessive height for their integration in the acrylic mass of the overdenture. Locator system is able to function even if implant divergence rises up to 40 degrees(total).

The purpose of this study is to describe the use of the locator system for the rehabilitation of complete edentulism with implant retained overdentures as these are presented through clinical cases. In addition, the rehabilitation of partial edentulism with partial implant overdentures will be described on an evidence based principle.

Key words: implant, overdenture, locator, partial edentulism, removable prosthesis

Odontostomatological Progress 2018, 72 (1): 134-146

1. DDS, Dr.Dent
2. DDS

Department of Prosthodontics, School of Dentistry, National and Kapodistrian University of Athens, 2 Thivon Str., Goudi, 115 27 Athens

Η χρήση του συστήματος Locator® στις επένθετες ολικές και μερικές επιεμφυτευματικές οδοντοστοιχίες

Η. Γούσιας¹, Μ. Μπέη², Α. Σάλια²

Για την αντιμετώπιση της ολικής νωδότητας της κάτω γνάθου η επιεμφυτευματική επένθετη οδοντοστοιχία αποτελεί πλέον την πρώτη επιλογή στο πρότυπο περίθαλψης του ολικά νωδού ασθενούς (MacGill consensus).¹

Ειδικότερα στις περιπτώσεις εκτεταμένης οστικής απορρόφησης η χρήση δύο εμφυτευμάτων στην κάτω γνάθο αποτελεί την ελάχιστη χειρουργική παρέμβαση με σημαντικά πλεονεκτήματα στη συγκράτηση των οδοντοστοιχιών. Η εξέλιξη των προσθετικών τμημάτων των εμφυτευμάτων από τους κατασκευαστές έχει δώσει περισσότερες εναλλακτικές λύσεις σε πολλά προσθετικά προβλήματα.

Το κύριο πρόβλημα είναι η αδυναμία χρήσης συγκρατητικών στοιχείων σε περιπτώσεις απόκλισης των εμφυτευμάτων, καθώς και ο μειωμένος προσθετικός χώρος. Τα συγκρατητικά στοιχεία Locator δίνουν λύση στα προβλήματα αυτά επιτρέποντας την απόκλιση των εμφυτευμάτων, προσφέροντας συγχρόνως αυξημένη συγκράτηση, ενώ το ύψος που χρειάζονται για την ενσωμάτωσή τους στο ακρυλικό της οδοντοστοιχίας είναι ελάχιστο. Το σύστημα αυτό μπορεί να λειτουργήσει ακόμα και αν η απόκλιση ανάμεσα στα εμφυτεύματα φτάνει μέχρι και τις 40 μοίρες.

Σκοπός της εργασίας είναι να περιγράψει τη χρήση του συστήματος για την αποκατάσταση ολικά νωδών ασθενών με επένθετες επιεμφυτευματικές οδοντοστοιχίες μέσα από κλινικά περιστατικά, καθώς επίσης και να συνοψίσει τις σύγχρονες βιβλιογραφικές απόψεις για την αποκατάσταση μερικά νωδών ασθενών με επιεμφυτευματικές κινητές προσθετικές αποκαταστάσεις.

Λέξεις ευρητηρίου: εμφύτευμα, επένθετη οδοντοστοιχία, locator, μερική νωδότητα, κινητή πρόσθεση

Οδοντοστοματολογική Πρόοδος 2018, 72 (1): 134-146

1. Επίκουρος Καθηγητής Ακίνητης Προσθητικής, Οδοντιατρική Σχολή ΕΚΠΑ
2. Οδοντίατρος, Επιστημονικός Συνεργάτης Ακίνητης Προσθητικής, Οδοντιατρική Σχολή ΕΚΠΑ

Εργαστήριο Ακίνητης Προσθητικής, Οδοντιατρική Σχολή Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Θηβών 2, Γουδή, 115 27 Αθήνα